

.. ESCRIDASSO AL MEU FILL (5-11-2014)

Escridassem a un fill quan un comportament ens fa mal emocionalment i no trobem la resposta adequada. Aquesta reacció culpa al nen i li provoca l'expressió de ràbia o bloqueig (atac o fugida). Pensem: «em poses dels nervis», quan hauríem de responsabilitzar-nos de la nostra reacció: «em poso nerviós».

Seria millor per a tots que féssim l'exercici de mirar-nos i descobrir quina tecla ha tocat el nostre fill que ens ha fet mal i ens ha portat a reaccionar de manera desmesurada. Ens fariem responsables de la nostra reacció. Cridar serveix per descarregar la pròpia ràbia, però no ajuda a calmar la del nostre fill.

Tenim el risc de transmetre-li por i és possible que ens obeeixin només per calmar aquest sentiment de por, però el nen no rebrà cap aprenentatge i la situació, segurament es repetirà. Quan cridem mostrem la nostra dificultat de controlar la situació, el que provoca inseguretat en el nostre fill. Si sentim que hem perdut el control, tenim l'oportunitat de convertir la situació viscuda en una font d'aprenentatge i de creixement. Haurem de reconèixer el nostre error, detectar quines coses ens produeixen aquest sentiment de ràbia, segurament provocada per vivències de quan nosaltres érem els fills escridassats, i compartir-les amb els nostres fills.

El reconeixement dels nostres errors, ens allunya de la imatge de pares perfectes, però ajuda als nostres fills a sentir-se compresos i a veure'ns com a uns pares propers.

RECONÈIXER ELS ERRORS ENS ALLUNYA DE LA IMATGE DE PARES PERFECTES, PERÒ AJUDA ALS FILLS